

- 2) Skal artikel 314 i direktiv 2006/112 skal forstås og fortolkes således, at — selv om det på fakturaen angives, at varerne er fritaget for moms (artikel 226, stk. 11, i direktiv 2006/112), og/eller at sælgeren har anvendt fortjenstmargenordningen i forbindelse med leveringen af varerne (artikel 226, stk. 14, i direktiv 2006/112) — den afgiftspligtige person kun har ret til at anvende fortjenstmargenordningen, når leverandøren af varerne rent faktisk anvender fortjenstmargenordningen og opfylder sine forpligtelser med hensyn til betaling af moms (betaler moms af margenen i sin medlemsstat)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 1. december 2015 af VSM Geneesmiddelen BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. september 2015 i sag T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: VSM Geneesmiddelen BV (ved Rechtsanwalt U. Grundmann)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) i sag T-578/14 den 16. september 2015 og forkyndt pr. telefax den 21. september 2015 ophæves.
- Afdelingsformandens afgørelse om ikke at lægge skrivelser indgivet den 22. og den 24. juli 2015 til sagsakterne i sag T-578/14, forkyndt den 21. september 2015, annulleres.
- Det fastslås, at Europa-Kommissionen siden den 1. august 2014 retsstridigt har undladt at indlede proceduren for vurdering af sundhedsanprisninger af botaniske stoffer, som foretages af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006, og subsidiært, annulleres den afgørelse, der angiveligt er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 29. juni 2014 om ikke inden den 1. august 2014 at indlede proceduren for EFSA's vurdering af sundhedsanprisninger af botaniske stoffer i henhold til artikel 13.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen var i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 — forordningen om sundhedsanprisninger — forpligtet til senest den 31. januar 2010 at vedtage en liste over tilladte anprisninger af stoffer, der anvendes i fødevarer. I forbindelse med forberedelsen af vedtagelsen af en sådan liste, fik Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) til opgave at vurdere de anprisninger, der var blevet indgivet af medlemsstaterne. I september 2010 bekendtgjorde Kommissionen imidlertid, at proceduren for vurdering af anprisninger af botaniske stoffer skulle suspenderes og revideres, hvorefter EFSA ophørte med at behandle disse anprisninger. Kommissionen suspenderede alene vurderingsproceduren for botaniske stoffer, men ikke proceduren for andre lignende kemiske stoffer.

VSM Geneesmiddele B.V. opfordrede ved skrivelse af 23. april 2014 Europa-Kommissionen til at pålægge EFSA straks at genoptage vurderingen af sundhedsanprisningerne af de botaniske stoffer, der anvendes i fødevarer.

VSM Geneesmiddele B.V. er hårdt ramt af det aktuelle efterslæb i sagsbehandlingen og retsikkerheden på området for sundhedsanprisninger af botaniske stoffer i fødevarer. En række af de sundhedsanprisninger, der er blevet indgivet til Europa-Kommissionen, vedrører botaniske stoffer, der anvendes i VSM Geneesmiddele B.V.'s varesortiment. Blandt disse indgår anprisninger af brændenælde/*urtica dioica* (anprisning 2346, 2498 og 2787) prikbladet perikon/*hypericum perforatum* (anprisning 2272 og 2273), melisse (anprisning 3712, 3713, 2087, 2303 og 2848) og troldnød/*hamamelis virginiana* (anprisning 3383). Ingen af disse anprisninger er på nuværende tidspunkt blevet vurderet af EFSA og er derfor ikke blevet opført på Kommissionens liste i henhold til artikel 13, i kapitel III, i forordningen om sundhedsanprisninger.

Ved skrivelse af 19. juni 2014 meddelte Kommissionen appellanten, at den af flere medlemsstater og interesserede parter var blevet gjort opmærksom på forskellige problemstillinger med hensyn til den forskellige behandling af varer, der på den ene side indeholder stoffer, der er omfattet af lovgivningen vedrørende sundhedsanprisninger af fødevarer, og på den anden side de traditionelle plantelægemidler. Kommissionen meddelte appellanten, at den ikke på nuværende tidspunkt vil indlede vurderingen af sundhedsanprisninger af botaniske stoffer. Kommissionen har behov for tid til at identificere den bedste fremgangsmåde.

Appellanten kan ikke godtage Kommissionens svar. Derfor sendte appellants retlige repræsentant i denne sag en yderligere skrivelse til Kommissionen, dateret den 8. juli 2014, hvori appellanten fastsatte en frist for indledning af EFSA's vurdering af sundhedsanprisninger af botaniske stoffer, der udløb den 31. juli 2014. Kommissionen har ikke besvaret denne skrivelse.

Appellanten anlagde sag ved Retten med påstand om, at det blev fastslået, at Kommissionen retsstridigt undlod at indlede proceduren for EFSA's vurdering af sundhedsanprisninger af botaniske stoffer, og subsidiært, at afgørelsen om ikke at indlede EFSA's vurdering af sundhedsanprisninger skulle annulleres. Retten afviste sagen, sag T-578/14, ved kendelse af 16. september 2015. Med nærværende appel har appellanten for Domstolen nedlagt påstand om, at den nævnte kendelse ophæves, og at der træffes afgørelse i overensstemmelse med påstanden i søgsmålet for Retten.

Den appellerede dom indeholder proceduremæssige tilsidesættelser, der berører appellants interesser negativt, og Retten har desuden tilsidesat EU-retten i den førnævnte kendelse. Retten fastslog, at søgsmålet skulle afvises af følgende grunde: (i) appellanten overholdt ikke de ved lov fastsatte tidsfrister, (ii) appellanten godtgjorde ikke, at denne havde en retlig interesse i søgsmålet, (iii) overgangsforanstaltningerne i artikel 28 i forordning nr. 1924/2006 er tilstrækkelige til at beskytte ledere af fødevarer virksomheder, og der ville ikke være nogen afgørende fordel ved at vedtage en endelig liste over tilladte sundhedsanprisninger for ledere af fødevarer virksomheder, og (iv) bestemmelserne i forordningen om sundhedsanprisninger overlader det til Kommissionens skøn at definere den tidsramme, inden for hvilken listen over tilladte anprisninger skal vedtages, og Kommissionen har med hensyn hertil et bredt skøn. Disse konklusioner tilsidesætter TEUF, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og anden EU-ret.

Kommissionen har ikke et bredt skøn over, hvornår og hvordan den vil handle. Det fremgår af artikel 13, stk. 3, i forordning nr. 1924/2006, at Kommissionen skal høre EFSA, inden den træffer afgørelse, og at Kommissionen skal vedtage listen senest den 31. januar 2010. Både i forhold til høringen af EFSA og vedtagelsen af listen senest den 31. januar 2010 har Kommissionen ingen skønsmargen. Retten tog fejl i sine argumenter. Henset til, at medlemsstaterne skal gennemføre indholdet af EU-direktiver inden for den tidsfrist, der er fastsat i direktivet, og dermed er bundet af EU-retten, er også Europa-Kommissionen bundet, idet den ligeledes er bundet af fristerne i forordningen. Når medlemsstaternes overskridelse af frister anses for at være en klar overtrædelse af EU-retten, gør det samme sig gældende for Kommissionens manglende overholdelse af tidsfristerne i forordningen om sundhedsanprisninger.

Retten tog fejl i sine argumenter om, at lederen af en fødevarevirksomhed såsom appellanten er beskyttet af overgangsforanstaltninger. Artikel 28, stk. 5, i forordning nr. 1924/2006 henviser direkte til forordningens artikel 13, stk. 3, hvilket indebærer, at overgangsforanstaltningerne udløb senest den 31. januar 2010. Det kan accepteres, at denne tidsfrist ikke overholdes i nogle få måneder, og at overgangsforanstaltningerne derfor også finder anvendelse efter den 31. januar 2010 i det samme antal måneder, men en overskridelse af de ved lov fastsatte tidsfrister med seks år er ikke at opfylde målene for selve forordningen om sundhedsanprisninger.

Henset til, at appellanten har indbragt klager for EFSA, der nu vurderes af denne, er appellanten umiddelbart berørt og kan derfor anlægge et søgsmål mod Kommissionen. Rettens argumenter i sag T-296/12 finder anvendelse i nærværende sag.

Appellanten har opfyldt alle tidsfristerne i artikel 265 TEUF og 263 TEUF. Retten har tilsidesat appellants ret til effektive retsmidler for en domstol i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 3. december 2015 — Trustees of the Panayi Accumulation & Maintenance Settlements mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-646/15)

(2016/C 048/28)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Trustees of the Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med etableringsfriheden, de frie kapitalbevægelser og den frie udveksling af tjenesteydelser, at en medlemsstat indfører og opretholder lovgivning såsom section 80 i Taxation of Chargeable Gains Act 1992, hvorefter der sker beskatning af urealiserede gevinster på værdien af aktiver i en trustfund, såfremt trustees i en trust på noget tidspunkt ophører med at have bopæl eller sædvanligt opholdssted i medlemsstaten?
- 2) Forudsat at en sådan beskatning begrænser udøvelsen af den relevante frihed, kan en sådan beskatning da begrundes i en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen, og er en sådan beskatning da forholdsmæssig, såfremt lovgivningen hverken giver trustees mulighed for at udskyde beskatningen eller at foretage afdragsvis betaling eller tager hensyn til et efterfølgende fald i værdien af trustens aktiver?
- 3) Er det i strid med nogle af de grundlæggende friheder, at en medlemsstat beskatter urealiserede kapitalgevinster på værdistigningen af aktiverne i en trust på det tidspunkt, hvor flertallet af trustees ophører med at have bopæl eller sædvanligt opholdssted i medlemsstaten?